

økologisk jordbrug ikke noget ekstra at byde på. Pr. arealenhed har de ikke mindre forurening end traditionelt jordbrug».

Og endvidere som yderligere et argument mod at inddrage økologien som en del af en miljøstrategi: »... det er fuldstændig utænkeligt, at man kan producere 17 mio. svin om året, og da slet ikke til konkurrencedygtig pris«.

Begge dele er lige forkerte.

I valgkampen var miljøministeren ude med lignende holdninger, hvor miljøministeren i bladet Effektivt Landbrug nr. 19, 1994, er citeret for følgende:

»Økologi løser ikke problemer med kvælstofudvaskningen, for her er det egentlige problem husdyrgødningen«.

Der findes imidlertid i dag undersøgelser, som er tilrettelagt netop med henblik på at sammenligne udvaskningen af kvælstof fra henholdsvis økologisk og traditionelt brug. En undersøgelse er lavet af Statens Husdyrbrug i Foulum, og den har som konklusion, at der i gennemsnit er tale om et kvælstofoverskud på henholdsvis 124 kg kvælstof i det økologiske brug og 240 kg kvælstof i det traditionelle brug. Der er således tale om en halvering af kvælstoftabet i det økologiske brug i forhold til konventionelt kvægbrug.

Undersøgelsen er som sagt vedrørende kvægbesætninger, og hvis man ganger det tal op, som resultatet giver, vil man med den operation alene, hvis man omstiller kvægbrug – hvilket ikke er det mest urimelige at forestille sig, man kunne omstille – komme op på 95 pct. af vandmiljøplanens mål, altså alene ved at omlægge kvægsektoren.

Spørgsmålet om de 17 mio. grise vil jeg vende tilbage til i et senere svar; men det er sådan, at det vil kræve ca. 1 mio. ha at omstille svineproduktionen, og så har man også dyrket det økologiske foder. Det er altså ikke et spørgsmål om, at der er problemer med plads. Det er også billige at omlægge til økologisk drift end at rense drikkevandet.

Hvis den påstand, som vi fremfører, holder stik: at en halvering ikke er tilstrækkelig til at holde pesticiderne ude af vores grundvand og dermed af vores drikkevand, så skal det renses.

Miljøstyrelsen har offentliggjort en rapport fra maj 1993, hvori det konkluderes, at på det samfundsmæssige plan er udgifterne langt mindre ved en omlægning til økologisk brug, end de er ved traditionelt brug med tilhørende rensning af drikkevandet – en tankevækkende sam-

fundsmæssig økonomisk beregning. Jeg vil gerne høre, om miljøministeren mener, om denne beregning holder stik eller ej.

Der er også en række sidegevinster ved økologisk brug. Det medfører et mindre energiforbrug. Hvis man forestiller sig, at landbruget er omlagt økologisk, vil det svare til en reduktion i elforbruget på 12 pct., og det er altså en fortrængning af CO₂-belastningen, uanset om kunstgødningen er produceret i Danmark eller ej, og uanset om den er produceret ved hjælp af energi fra et vandværk eller ej.

Vi mener, at økologisk produktion er den rene produktion, og at denne debat om pesticider bør resultere i, at der tages skridt til at fremme den økologiske produktion. Vi har en trepunktsplan, som jeg vil uddybe senere; men den går for det første ud på, at braklægningsordningerne skal give mulighed for, at man kan omlægge til økologisk produktion i stedet for, at der som punkt to skal indføres en hektarstøtte til økologisk jordbrug, sådan at den kommer på linje med traditionelt landbrug, og sidst, men ikke mindst, skal der som et tredje punkt gøres en indsats for at øge omsætningen af økologiske varer for derigennem at sænke prisen.

Her kan det offentlige gå i spidsen ved, at alle institutioner køber økologisk. På den måde får den økologiske produktion et omfang, som kan give lavere priser og i øvrigt også mulighed for øget indtjening for landmanden.

Jeg er derfor utrolig glad for at kunne konstatere, at Folketingets restaurant, Snapstinget, i dagens anledning kan tilbyde en økologisk menu, og jeg håber, at Folketingets medlemmer bakker dette initiativ op, så den økologiske menu ikke bliver en sjældenhed, men hverdagskost. Jeg kan sige, at jeg har konstateret en fejl i annonceringen. Der står, at middagen er med peberrodssovs, men det viser, hvor svært det er at lave økologiske menuer – det har ikke været muligt for restauratøren at opdrive økologisk peberrod, så i stedet for er den med en delikat porresovs.

Jeg kan samtidig sige, at det er med stor glæde, jeg kan fremsætte et dagsordensforslag, der har så bred tilslutning i Folketinget. Jeg vil især fremhæve det konstruktive samarbejde, der har været med fru Elsebeth Gerner Nielsen fra Det Radikale Venstre og hr. Jens Vibjerg fra Venstre om udarbejdelsen af dagsordenen. Jeg har selv den opfattelse, at hvis der for alvor skal sættes fart på den økologiske udvikling, så er det selvfølgelig vigtigt, at regeringen står bag med al